

*Μακριά πετάω τη σκουριά για να χαρεί ο κόσμος
μέσα στους χαλεπούς καιρούς μη βουλευτεί ο πόνος
Στη γκέλα εγώ δεν μπαίνω
στα δήθεν βάζω φρένο
(από το τραγούδι: **Ήρθε η ώρα για να πω**)*

Γράφει η **Μαρία Μπικάκη**

Μπροστά στη **σαρωτική επέλαση του κεφαλαίου** για αναδιαρθρώσεις σε όλα τα επίπεδα που θα εξασφαλίσουν τη μακροήμερευση της εξουσίας του και μπροστά στην **ένταση της εκμετάλλευσης** ανθρώπων και φύσης με δραματικές συνέπειες, το μεγάλο ζητούμενο για τη ριζοσπαστική, αντικαπιταλιστική, κομμουνιστική αριστερά είναι το **πώς θα συμβάλει στη συνολική αντεπίθεση του κινήματος** για την ανατροπή της επιδρομής του κεφαλαίου και την ανάταση του κόσμου της εργασίας, **πώς θα εμπνεύσει** για την αναζήτηση μιας άλλης κοινωνίας και θα ανοίξει το δρόμο για αυτήν. Απέναντι στις πολιτικές που διαχειρίζονται και συντηρούν τον καπιταλιστικό μονόδρομο, ανεξαρτήτως της ονομασίας κυβερνήσεων και των κομμάτων που τις υπηρετούν και ενάντια στην ανάδυση οπισθοδρομικών αντιλήψεων και σκοταδιστικών πρακτικών, η συγκέντρωση δυνάμεων σε ένα σχέδιο για την κοινωνική απελευθέρωση και την εργατική χειραφέτηση αναδεικνύεται ξανά επιτακτική.

Αυτό το σχέδιο δεν μπορεί να αναπαράγει **αυταπάτες κυβερνητικών λύσεων**. Απεναντίας, οφείλει να ρίχνει το βάρος στην απαραίτητη συνθήκη **του οργανωμένου λαού** και την ανάγκη **ρήξεων, συγκρούσεων και τομών** με το υπάρχον σύστημα, διαμορφώνοντας τους όρους της συνολικής επαναστατικής ανατροπής.

Είναι αδικαιολόγητο μετά και από την εμπειρία της **διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ** και αντίστοιχες διαψεύσεις σε μια σειρά χώρες, να μην υπάρχει **διαχωρισμός από τον κυβερνητισμό**, αλλά επαναλήψεις παρόμοιων προγραμματικών θέσεων και μετωπικών πολιτικών, ως δήθεν **καλύτερων και πιο τίμιων** προτάσεων. Είναι καταστροφικό η αριστερά που θέλει να ορίζεται ως ριζοσπαστική να εγκλωβίζεται σε **μεταρρυθμιστικές λογικές** και να βαυκαλίζεται ότι μπορεί να πετύχει βελτιώσεις και νίκες χωρίς συγκρούσεις με τα ασφυκτικά κοινωνικά, πολιτικά και στρατηγικά όρια που βάζει ο αντίπαλός της, ο σύγχρονος **ολοκληρωτικός καπιταλισμός**. Να περιορίζει τους στόχους της σε **«μερεμέτια»**. Να αποκρύπτει **στο όνομα της τακτικής** τα **μέσα** και **σκοπούς** και η τακτική να περιορίζεται σε **περίτεχνες μετωπικές επιλογές**.

Η πρόσφατη δημιουργία της **Αριστερής Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Δράσης** προβλήθηκε αρκετά σε διάφορα αστικά και εναλλακτικά ΜΜΕ. Από το πρώτο δελτίο τύπου της ίδιας αναφέρεται ότι σε αυτήν **συμμετέχουν, στηρίζουν, παρακολουθούν οργανώσεις-μέτωπα**. Προφανώς **τα επίπεδα εμπλοκής αυτών των οργανώσεων είναι διαφορετικά**, όπως και οι οπτικές για τη χρήση και προοπτική αυτής της πρωτοβουλίας, ενώ ήδη μία από τις οργανώσεις του Συντονισμού δράσης και διαλόγου Κομμουνιστικών Δυνάμεων ο οποίος έβαλε την υπογραφή του, ο Εργατικός Αγώνας, έχει ανακοινώσει ότι δεν συμμετέχει

στην πρωτοβουλία.

Στο ίδιο δελτίο τύπου η πρωτοβουλία περιγράφεται ως «*Το πρώτο βήμα για τη συγκρότηση ενός αριστερού ριζοσπαστικού πολιτικού μετώπου*». Σε μερίδα των ΜΜΕ η ίδρυση της προβλήθηκε ως «*ίδρυση νέου κόμματος στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ*» (**ΝΕΑ 10/7**), αλλά μερικοί από τους πρωτοστατούντες στην Πρωτοβουλία δηλώνουν ότι αυτή η ερμηνεία δεν τους εκφράζει και ότι αυτό που κάνουν είναι μια πρωτοβουλία διαλόγου για να βοηθήσει στην κοινή δράση στο κίνημα. Άλλοι αποδίδουν αυτή την ερμηνεία σε υπονόμηση των αστικών φιλοκυβερνητικών επιτελείων, ώστε να μην χρεώνονται βεβιασμένη προεκλογική συγκόλληση.

Σαφώς δεν πρόκειται μόνο για μια πρωτοβουλία διαλόγου και ανταλλαγής απόψεων για δράση. Αυτά γίνονται τακτικά μεταξύ των πολιτικών οργανώσεων **και συγκροτημένα** μέσα στους φορείς του εργατικού κινήματος, τα εργατικά σχήματα, τις κινήσεις και τους συντονισμούς τους ανά θέμα ή ανά περίοδο και χρειάζεται να συνεχιστούν και να αναβαθμιστούν με συμμετοχή όλων και χωρίς αποκλεισμούς. Από τα κείμενα αυτής της πρωτοβουλίας και τις τοποθετήσεις στελεχών της, εμφανώς προκύπτει ότι υπάρχει σαφής επιδίωξη για **πολιτική συμμαχία με συγκεκριμένο στίγμα** και πολιτικές οριοθετήσεις μέσα στο χώρο της αριστεράς.

Παράλληλα, με την ανακοίνωση συγκρότησης της πρωτοβουλίας εμφανίστηκε η ιδρυτική διακήρυξή της με **169 υπογραφές**, πλειοψηφικά από μέλη της **ΛΑΕ (Αριστερό Ρεύμα, ΑΡΑΣ)** και του **Συντονισμού Δράσης και Διαλόγου Κομμουνιστικών δυνάμεων** και σε μικρότερο βαθμό της **ΔΕΑ**, της **Συνάντησης-Αναμέτρησης** και άλλων. Ανάμεσα στις υπογραφές κάποιες με την ιδιότητα πρώην βουλευτών, μερικοί από τους οποίους σε άλλα πρόσφατα κείμενα υπογράφουν ως πρώην υπουργοί.

Έχουν ενδιαφέρον διάφορες αναφορές στη διακήρυξη και αντιφάσεις, στις κοινές ανακοινώσεις και προσωπικές δηλώσεις στελεχών για το τι πρεσβεύει αυτή η Πρωτοβουλία, αλλά και η αντιστροφή της πραγματικότητας σε κάποια άρθρα για την υποστήριξή της.

Το όνομά της είναι **Αριστερή Πρωτοβουλία Διαλόγου και Δράσης** και σύμφωνα με το δελτίο τύπου της **ο διάλογος είναι ανοικτός και ισότιμος σε συμμετοχή ανένταχτων αγωνιστών, αγωνιστριών και οργανωμένων δυνάμεων της ασυμβίβαστης, ριζοσπαστικής και ανατρεπτικής Αριστεράς**. Όμως, **ο διάλογος εξαρχής ήταν μεταξύ συγκεκριμένων δυνάμεων και δεν απευθυνόταν σε άλλες**. Βεβαίως, δικαίωμα των διάφορων δυνάμεων είναι να επιλέγουν τους συμμάχους τους, αλλά κρίνονται όταν για επικοινωνιακούς λόγους τον παρουσιάζουν ως δήθεν ανοικτό με ισότιμη συμμετοχή οργανώσεων της ανατρεπτικής αριστεράς.

Επίσης, **ελέγχεται η αξιοπιστία**, όταν ο διάλογος εμφανίζεται και **ως ειλικρινής** (Λαπαβίτσας, ΕφΣυν 18/7). Χαρακτηριστική απόδειξη η συνάντηση με πρόσκληση εκ μέρους της πρωτοβουλίας, στην οποία καλέστηκε το **NAP** προκειμένου να ενημερωθεί, όπως λέχτηκε, σχετικά με τη σκέψη που έχουν άνθρωποι της ριζοσπαστικής αριστεράς για μια «*πρωτοβουλία διαλόγου*». Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε μία μέρα πριν τη δημόσια εμφάνιση της Πρωτοβουλίας με δύο στελέχη της. Μίλησαν αόριστα για μία πρωτοβουλία-χώρο διαλόγου και κοινής δράσης, χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς κάποιο πλαίσιο αρχικά, για μία μακρόχρονη ανταλλαγή απόψεων που να καταλήγει και σε κοινές δράσεις και ότι δεν πρόκειται για εκλογική συμπόρευση, δεν είναι διαδικασία οργανώσεων, αλλά προσώπων και **επέμεναν ότι δεν υπάρχει κανένα κείμενο ως πλαίσιο ή βάση για υπογραφές**, αλλά ότι το μόνο που υπάρχει είναι μια εκδήλωση για την έναρξη του διαλόγου. Μια μέρα μετά η πρόσκληση για την εκδήλωση στέλνεται από το μέιλ της ΛΑΕ και **την επόμενη δημοσιεύεται η ιδρυτική διακήρυξη** με τις 169 υπογραφές σε ένα κείμενο που κυκλοφορούσε και διαμορφωνόταν καιρό πριν.

-Ποιος, λοιπόν, ειλικρινής διάλογος υπάρχει, όταν αρνούνταν την ύπαρξη κειμένου και πλαισίου;

-Γιατί ζητήθηκε η συνάντηση, ενώ ήταν προαποφασισμένο και δρομολογημένο ποιους θέλουν στην πρωτοβουλία;

Είναι βάσιμο να υποθέσουμε ότι την χρειάζονταν, προκειμένου **να επικαλεστούν** απέναντι σε ανένταχτους αγωνιστές και δυνάμεις που αγωνιούν για ενότητα και προσβλέπουν σε διάλογο, κοινές δράσεις της μαχόμενης αριστεράς και μια συνολική πολιτική απάντηση από μεριάς της, **ότι δήθεν απευθύνθηκαν**, αλλά εισέπραξαν άρνηση και ότι οι αποκλεισμοί και η αυτοαναφορικότητα δήθεν είναι των άλλων χαρακτηριστικά. Εξάλλου αυτός είναι και ο λόγος που βαφτίζουν την πολιτική συνεργασία τους, ως **πρωτοβουλία διαλόγου και δράσης**.

Είναι κατανοητοί οι λόγοι που οδήγησαν αυτές τις πολιτικές δυνάμεις να μην απευθυνθούν στο **NAP** και την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** για τον διάλογο. **Ο ειλικρινής διάλογος και η ισοτιμία σε αυτόν σημαίνει άνοιγμα όλων των ζητημάτων, συζήτηση όλων των προσεγγίσεων, συνδιαμόρφωση**. Και όταν τέτοιος διάλογος γίνεται ανοικτά, μέσα στις διαδικασίες του κινήματος και **μπροστά στο κόσμο, η πλάστιγγα γέρνει προς τοποθετήσεις που υπερβαίνουν τα θεσμικά πλαίσια** και τις λογικές διαχείρισης εντός του καπιταλισμού. Αλλά, η εξ αρχής οριοθέτηση του διαλόγου στο συγκεκριμένο επιλεκτικά και αυστηρά ορισμένο πλαίσιο θέσεων θέτει βάσιμα το ερώτημα για το αν η αριστερά που θέλουν να συγκροτήσουν, προσβλέπει σε τέτοια κατεύθυνση.

Αναφέρεται χαρακτηριστικά στη διακήρυξη ότι

η αριστερά δεν στάθηκε αντάξια της προσδοκίας και των περιστάσεων και οι ανεπάρκειες της προσδιορίζονται στην έλλειψη νέων προγραμματικών επεξεργασιών και στην κυριαρχία του κατακερματισμού και της υπεραριστερής ρητορικής.

Αλήθεια το κύριο πρόβλημα στην αριστερά αξιολογούν ότι είναι η υπεραριστερή ρητορική; Εκτός από την καταδίκη της **υπεραριστερής ρητορικής** που αναφέρουν, γιατί δεν υπάρχει καμιά αναφορά και καταδίκη του **αριστερού κυβερνητισμού**; Αυτό είναι εκτός συζήτησης;

Η υπέρβαση αναζητείται γενικώς και ξανά

σε επανίδρυση σε νέες βάσεις χωρίς τα συμπλέγματα και τις παθογένειες του παρελθόντος.

Δεν αποτελεί παθογένεια η διαστρέβλωση της πραγματικότητας; Σε ομιλίες και κείμενα στελεχών της πρωτοβουλίας τα κακώς κείμενα χρεώνονται στις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ως οι ίδιοι να έχουν άμεμπτο παρελθόν ή να προέρχονται από παρθενογένεση.

Σε άρθρο στελεχών του Κ-Σχεδίου (Κ. Μάρκου, Π. Καλαβάνος) για τη στήριξη αυτής της Πρωτοβουλίας χρεώνεται ονομαστικά το **NAP** (από κοινού με το **ΚΚΕ**) ότι

συντηρεί την αποκαρδιωτική κατάσταση στα συνδικάτα και το μαζικό κίνημα συμβάλλοντας σε αυτό που θέλει η κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή σε απουσία πραγματικού μαζικού και επικίνδυνου μαζικού κινήματος.

Πέρα από την ισοπεδωτική ταύτιση με το ΚΚΕ, θεωρούν άραγε οι συντάκτες πως ξεμπερδεύουν με τη συστηματική προσπάθεια του **NAP**, της **υΚΑ** και ευρύτερων ταξικών δυνάμεων για την ανατρεπτική πάλη, κινητοποίηση και ανασυγκρότηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος, και συνολικά και πρόσφατα στην

περίοδο της πανδημίας όταν άλλες τάσεις ερωτοτροπούσαν με το «**θα λογαριαστούμε μετά;**» Δεν αποτελεί αμετροέπεια και κακόπιστη κριτική από τα μέλη του Κ-Σχεδίου να κατακρίνεται η δράση του NAP στα συνδικάτα και στο κίνημα ως συμβολή στα σχέδια κυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ για απουσία κινήματος; Και, αλήθεια, τη δράση ποιων δυνάμεων έχουν ως πρότυπο;

Παρόμοιου «**πολιτισμού**» είναι και η πλήρης αντιστροφή της πραγματικότητας στην αναφορά:

«Εάν το NAP και οι άλλες δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πραγματικά επεδίωκαν πολιτικές συνεργασίες, μένει να εξηγηθεί η άρνησή τους σε όλες τις μέχρι τώρα αντίστοιχες προτάσεις, που έχουν γίνει από τον Απρίλη του 2020. Όπως και η άρνηση για τα ενωτικά δίκτυα στο δημοκρατικό ή στο μέτωπο της υγείας. Στο δημοκρατικό μέτωπο, μάλιστα, το NAP προχώρησε στη δημιουργία άλλης κίνησης.»

Εδώ ισχύει η ρήση για τις κουτοπονηριές, «*όταν η αλήθεια δεν με συμφέρει, τόσο το χειρότερο για την αλήθεια*». Για το **τι συμβαίνει στο μέτωπο της υγείας** με τις κοινές δράσεις των ευρύτερων δυνάμεων της αριστεράς, οι δυνάμεις του Κ-Σχεδίου δεν δικαιολογείται να τις αγνοούν λόγω απουσίας από το χώρο, μιας και αυτές οι κινητοποιήσεις των υγειονομικών, με τη συμβολή και των δυνάμεων του NAP και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έχουν συμβάλει καθοριστικά όλο το προηγούμενο διάστημα στο **να λογαριαστούμε από την πρώτη στιγμή με την κυβερνητική πολιτική** και να υπάρχει πνοή σε όλο το κίνημα που έμεινε στις επάλξεις.

Όσο για το δημοκρατικό, να θυμίσουμε ότι η κατάληξη της σύσκεψης οργανώσεων στις 3/3/2020 για από κοινού δημιουργία Επιτροπής για το δημοκρατικό δεν προχώρησε με ευθύνη της ΑΡΑΣ, συνιστώσας της ΛΑΕ, που άνοιξε μέτωπο και αντιπαράθεση στο δρόμο με άλλες οργανώσεις και τώρα αποτελεί το συνδαιτημόνα του Κ-Σχεδίου.

Αντίθετα, με ανοικτό κάλεσμα και πρωτοβουλία του NAP προς όλους από το Δεκέμβρη του 2020 συγκροτήθηκε η **Επιτροπή Αλληλεγγύης σε διωκόμενους/-ες για την ελευθερία σε κινητοποιήσεις**, που έχουν και ως **Κ-Σχέδιο** προσυπογράψει την ίδρυσή της μαζί με άλλες 14 οργανώσεις-μέτωπα. Συνολικά **19 οργανώσεις**, όλες, πλην ΛΑΕ που αρνήθηκε. Ενώ, σε προσκλήσεις συσκέψεων του NAP για να παρθεί από κοινού πρωτοβουλία για ανοικτή και δημόσια διαδικασία συγκρότησης γενικότερης Κίνησης για τις ελευθερίες και τα δημοκρατικά δικαιώματα στις 6/3 και στις 20/3/2021 **αρνήθηκαν και η ΛΑΕ και οι του Κ-Σχεδίου να συμβάλουν**. Μάλιστα, στις 29/3 ανακοίνωσαν με κείμενο υπογραφών συγκρότηση **Δικτύου Υπεράσπισης των Δημοκρατικών Ελευθεριών**. Και για αυτό το Δίκτυο ούτε δημόσιες προτάσεις για συνδιαμόρφωση υπήρχαν, ούτε ανοικτές διαδικασίες, σε αντίθεση με τον τρόπο που συγκροτήθηκε η **ΚΕΔΔΑ**. Οι συγκλίσεις και οι συμμαχίες εμφανίζονται **σαν έτοιμες από καιρό** με συγκεκριμένη κατεύθυνση και περιεχόμενο από πλευράς του Κ-Σχεδίου και της ΛΑΕ είτε για το **δημοκρατικό** είτε αλλού.

Παρόμοιες διαδικασίες για συμμαχίες, προσανατολισμό σε πλαίσια που δεν επιδέχονται αλλαγές, ούτε συνδιαμόρφωσή τους και διαδικασίες χωρίς ισότιμη συμμετοχή, ακολουθούνται και σε άλλα πεδία. Πρόκειται για **επιλογές που έρχονται από το παρελθόν** και καθρεφτίζονται και στην πρόσφατη συγκρότηση της Αριστερής Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Δράσης.

Έχει γίνει **μονότονο**, όσοι επιλέγουν τον κατακερματισμό στο όνομα της ενότητας να παρουσιάζουν το **NAP ως σεχταριστικό**, όταν από τη δημιουργία του αυτό παλεύει και συγκροτεί πολιτικά μέτωπα πάνω σε προγραμματικές συγκλίσεις και έχει συμβάλει στη δημιουργία του ευρύτερου πολιτικού μετώπου της ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς των τελευταίων χρόνων, που είναι η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Καταλήγει **εμμονικό να χρεώνεται το NAP αυτόκεντρη** κομματική ανάπτυξη, όταν μόνιμα παλεύει

μέσα στο κίνημα μέσα από κινήσεις και σχήματα με ευρύτερες δυνάμεις. Είναι **πολυχρησιμοποιημένο** και δεν πείθει πια, να του καταλογίζεται ότι είναι **αρνητής της κοινής δράσης**, όταν όλοι γνωρίζουν ότι πρωτοστατεί σε αυτήν.

Όταν το NAP καλεί συσκέψεις πολιτικών οργανώσεων για συνεννοήσεις και όταν **στηρίζει** τις συνελεύσεις αγώνα για κοινή δράση στο εργατικό και τις πρωτοβουλίες ταξικών σωματείων για το συντονισμό απέναντι στις αντεργατικές κυβερνητικές επιθέσεις.

Όταν οι δυνάμεις του ανταποκρίνονται σε προσκλήσεις, που γίνονται και με πρωτοβουλία άλλων πολιτικών ρευμάτων, π.χ. για τα θέματα πόλης, χώρου, περιβάλλοντος. Ήταν φανερό η τεράστια αμηχανία και έκδηλη η επιθετικότητα πολιτικών δυνάμεων μπροστά στην ανταπόκριση δημοτικών και περιφερειακών κινήσεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε πρόσκληση αριστερών κινήσεων για κοινή δράση ενάντια στο νόμο Βορίδη. Έφτασε μέχρι και σε σιωπηρή αποχώρηση και απόσυρση από αυτούς που κατ' επίφαση μιλούν για την κοινή δράση και την ενότητα, αλλά εχθρεύονται κάθε ριζοσπαστική αναφορά.

Είναι φανερό ότι η επίδραση και απήχηση της απαίτησης του NAP για **ανατρεπτικό μαχητικό στίγμα** των πρωτοβουλιών κοινής δράσης και για **αριστερό αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο** στα μέτωπα είναι ενοχλητικές και έξω από τις προδιαγραφές των δυνάμεων που, μετά και παρά την εμπειρία διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, επιμένουν στις από χρόνια επιδιώξεις τους για μέτωπα που δεν έχουν **«κάψει τις γέφυρες» με τη διαχείριση.**

Όλο και περισσότερο αποδεικνύεται ψευδεπίγραφη η επίκληση για ενότητα και κοινή δράση καθώς και ότι πίσω της βρίσκονται πολιτικές επιλογές για συμμαχίες με εκλογική απήχηση, κάνοντας **εκπτώσεις σε περιεχόμενο και στόχους**, μιας και η φημολογία για **εκλογές το Σεπτέμβρη** επιταχύνει διεργασίες στο χώρο και της αριστεράς, ειδικά όταν κύριο κριτήριο αποτελεί για πολλές δυνάμεις **η εκλογική παρέμβαση και επιβεβαίωση.**

Στην **ιδρυτική διακήρυξη** της Πρωτοβουλίας **το στίγμα** είναι σαφές και **«εντός ορίων»**. Μετά τις κοινά αποδεκτές γενικές εκτιμήσεις περί όξυνσης αντιθέσεων, φτώχεια, εμπορικούς, κρατικούς και γεωπολιτικούς ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, είναι σαφώς **ορισμένο και αρκετά συγκεκριμένο σε επίδικα ζητήματα, γενικά και της περιόδου.**

Για κυριαρχία της ακροδεξιάς στη Ν.Δ. έναντι των **φιλελεύθερων** τάσεων (οι φιλελεύθεροι της Ν.Δ. έχουν άλλα σχέδια;), για τους νόμους της και τον **μεταλλαγμένο** ΣΥΡΙΖΑ (δεν είχε διαφανεί η πολιτική του κατεύθυνση πολύ πριν αναλάβει την κυβέρνηση;) κλπ.

Περιλαμβάνει μια αναφορά στον συνδικαλισμό ο οποίος κυριαρχεί στη ΓΣΕΕ (μόνο;), σε εξασφάλιση του κοινωνικού εισοδήματος (δεν ξέρουμε αν υπονοούν το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που αναφέρουν οι οδηγίες της Ε.Ε.) και στην ανάγκη να ξαναγεννηθεί ο αγωνιστικός, ανεξάρτητος και ταξικός συνδικαλισμός.

Στους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς που αναφέρονται γενικά, δεν συγκεκριμενοποιείται ποια συμφέροντα εξυπηρετεί **ο ανταγωνισμός για τις ΑΟΖ** και ποια θα είναι η θέση της αριστεράς για αυτόν και τις ευθύνες **και των δύο κυβερνήσεων Ελλάδας-Τουρκίας.**

Ενώ η διατύπωση

«να διερευνήσουμε και να δράσουμε από κοινού ώστε να βρούμε τους νέους δρόμους, και με τη συνεργασία των λαών, μαζικής απειθαρχίας, ρήξης και εξόδου από το ευρώ, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το υπέρογκο δημόσιο χρέος, για ρήξη με Ε.Ε., ευρώ και χρέος»

καθίσταται **αμφίσημη** και με τη λέξη **διερεύνηση**. Παραπέμπει στην έντεχνη αναφορά της **ΛΑΕ** στις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές περί **δημοψηφίσματος** για το θέμα, που απλώς άφηνε να ερμηνευτεί ότι εκεί θα πρότειναν την έξοδο. Ενώ, η δημιουργική ασάφεια επιτείνεται με την αμέσως επόμενη αναφορά ότι

«επιδρώντας θετικά και σε ρεύματα που δεν έχουν ακόμη πειστεί για την ασυμβατότητα αυτών των μηχανισμών (σ.σ. Ε.Ε., χρέος) με τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα»

με το βάρος να πέφτει στη **διερεύνηση** των αποτελεσμάτων της πειθούς.

Η διακήρυξη δεν κρίνεται μόνο για τις διαπιστώσεις που περιλαμβάνει, αλλά και για αυτά που επιμελώς **δεν αναφέρει**.

-Τι τελικά θέση παίρνει για τη στάση μερίδων της αριστεράς (και στις γραμμές της Πρωτοβουλίας) με το **«θα λογαριαστούμε μετά»** απέναντι στις κυβερνητικές αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις; **Γιατί δεν ανοίγει αυτό το θέμα**, έστω ως αντικείμενο του διαλόγου, στο πλαίσιο της Πρωτοβουλίας Διαλόγου, ώστε να υπάρχουν συμπεράσματα και για το μέλλον;

-Η ήττα του κινήματος και της αριστεράς που αναφέρουν, οφείλεται **στον υπεραριστερό λόγο**, όπως εκτιμούν, ή **στις κυβερνητικές αυταπάτες**, που δεν αναφέρονται πουθενά;

-Η **σύγκρουση με το καπιταλιστικό σύστημα, τους νόμους του, τα ιερά και τα όσια μάλλον λείπει** από τις αναφορές, γιατί προφανώς ακόμα τρομάζει ως το παλιό φάντασμα που πλανιέται τα **«ρεύματα που δεν έχουν ακόμη πειστεί»** και στα οποία προσβλέπει αυτό το νέο πολιτικό μέτωπο, ώστε να εξασφαλίσει ευρύτερο ακροατήριο.

Αυτή η ιδρυτική διακήρυξη για τη συγκρότηση ενός αριστερού ριζοσπαστικού πολιτικού μετώπου, ή αλλιώς πρώτο βήμα με την Πρωτοβουλία Διαλόγου, **δεν ανταποκρίνεται στην ανάγκη για ανατροπή** του σημερινού συσχετισμού και της κατάστασης. Αυτό δεν κρίνεται μόνο με «τα μέτρα και σταθμά» για την ανάγκη πολιτικού αντικαπιταλιστικού μετώπου επαναστατικής κομμουνιστικής προοπτικής σε ρήξη με την αστική πολιτική και τον αστικό δικομματισμό. Αλλά, **και με βάση τη συνολική πολιτική εμπειρία** των «αριστερών» κυβερνήσεων, την εμπειρία του κόσμου του αγώνα από τις μάχες που δίνει τα τελευταία χρόνια και την **ανακολουθία και τις αντιφάσεις** των γραπτών, των προφορικών και των τακτικών της Πρωτοβουλίας ήδη από τα πρώτα της βήματα.

Κεντρικές πρωτοβουλίες διαλόγου μεταξύ δυνάμεων της αριστεράς έχουν υπάρξει **και στο παρελθόν** και έχουν ναυαγήσει, παρότι είχαν απήχηση σε κάποιους αγωνιστές, κι αυτό γιατί χρησιμοποιήθηκαν με κύριο στόχο την εκλογική συγκόλληση ή ακόμα χειρότερα για τη στήριξη της κυβερνητικής λύσης **ΣΥΡΙΖΑ**. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, το **Αριστερό Βήμα Διαλόγου και Δράσης το 2010**, όπου πάλι συνυπέγραφαν πολλοί από όσους στηρίζουν σήμερα την πρωτοβουλία. Κάθε λοιπόν επόμενη προσπάθεια δεν αρκεί να δηλώνει ότι δεν θέλει **βιαστικές** εκλογικές συγκολλήσεις, υπονοώντας ότι το μόνο που λείπει είναι ο **κατάλληλος χρόνος**, αλλά χρειάζεται απαραίτητα να διασαφηνίζει και τη σχέση της με κυβερνητικές λύσεις. Και αυτή η Πρωτοβουλία δεν διαχωρίζεται από το **νέο γύρο διαχειριστικών αυταπατών** με ρόλο μέσα στο αστικό πολιτικό σκηνικό, που τελικά οδηγεί σε ενσωμάτωση σε αυτό.

ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΒΗΜΑ

Η μετωπική πολιτική για την ανατροπή της επίθεσης και το άνοιγμα του άλλου δρόμου απαιτεί αρχές, στόχους, πρόγραμμα και πράξη που να υπηρετούν την ανατροπή μέσα από **συγκρούσεις με το σύστημα**. Αλλιώς, πρόκειται για ευκαιριακές πρόσκαιρες συγκολλήσεις δυνάμεων με αντιτιθέμενα σχέδια

και οδηγούν σε διάλυση με την πρώτη δοκιμασία.

Ο **κόσμος του αγώνα** και της **αριστεράς που πάλεψε και μάτωσε** όλα αυτά τα χρόνια, που διαψεύστηκε και απογοητεύτηκε, ο κόσμος που **επιμένει**, έχει ανάγκη για μια **ενότητα με αρχές και προοπτική**. Για ένα μετωπικό μπλοκ δυνάμεων και σχέδιο ανατροπής που θα λαμβάνει υπόψη του τη θετική και αρνητική εμπειρία των προηγούμενων χρόνων και θα κάνει **βήματα υπέρβασης της σημερινής κατάστασης**. Το **NAP για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση** με την **πολιτική πρόταση που έχει καταθέσει**, τη μέχρι τώρα στάση του, τη δράση του και τις πρωτοβουλίες που θα πάρει το επόμενο διάστημα, επιχειρεί να συμβάλει σε αυτή την κατεύθυνση.

24/7/2021

Μαρία Μπικάκη